

Heinrich Müller

**Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Müller/ Theol. D. & Prof. Ordinar. ad
Lessum funebrem Quem Viro ... Johanni Quistorpio, Theologo Doctori & Profess.
... Marito suo desideratissimo Vidua moestissima Hodie in Templo Mariano
adornatum expetit Omnes Academiae cives sedulo serioque invitat : P.P. IV.
 Ianuar. An. M. DC. LXX. sub sigillo Rectoratus**

Rostochii: Kilius, 1670

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776781197>

Druck Freier Zugang

Müller, H.,

in

J. Qvistorp.

Rostock. 1670.

in 2 mroßg. Siz. 1670. Abdruck.

Das Palaeo Program
in 2 nachstehenden Abdrucken.

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
HENRICUS

Müller /

Theol. D. & Prof. Ordinar.
ad Lessum funebrem

Quem
VIR O

MAGNIFICO, Plurimum Reverendo, Amplissimo
& Excellentissimo

**Dn. JOHANNI
QVISTORPIO,**

Theologo Doctori & Profess. celeberrimo,
Facultatis sue SENIORI & ad Div. Jacobi Pastori me-
ritissimo, in ipso cheu! RECTORATU ACA-

DEMICO acerbissimo funere merso,

Marito suo desideratissimo

Vidua moestissima

Hodie in Templo Mariano adornatum expetit

Omnis Academiæ cives sedulò serioque invitati

P. P. IV. Januar. An. M. DC. LXX. sub sigillo Rectoratus

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILII, Universit. Typoor

13377

AUGUSTINUS

ad fratr. in Eremo Ierm. post. 197.

Dicant omnes, loquantur cuncti: surgat venerabilis Pater Adam cum omnibus filiis suis & uno ore loquantur, num in hac vita gaudium habuerint sine dolore, pacem sine discordia, quietem sine metu, sanitatem sine infirmitate, lumen sine tenebris, panem sine luctu, risum sine fletu.

MISERERE NOSTRI
DOMINE!

Hoc nobis igitur post acerbissimum B. LINDEMANNI
nostri obitum sperandum erat, ut, quum adhuc made-
remus lacrimis, novus nos mœror oppimeret, capita-
lier longè feriret plaga, & eximium illud ecclesię, exi-
mum Academiæ lumen QVISTORPIUS extingueretur! ô
infelicissima incuntis anni initia! ô fata in clementissima! Qui-
bus enim lacrymis, quibus, quibus, inquam, lacrimis & Aca-
demiarum nostrarum & Ecclesiarum per quam miserabile fatum deplora-
bimus? quā tandem voce dolorem nostrum edisseremus & JO-
HANNES QVISTORPIUS, (ô afflictissimas vices nostras!)
JOHANNES QVISTORPIUS, Autistes ille, ille Doctor du-
ctorum noster mortuus est, in quo præcipuum decus, quin &
ipsum suum caput Academia, firmissimum fulcrum Ecclesia,
Conventus sui directorem sacer Doctorum ecclesiasticorum.
Ordo, Pastorem vigilantissimum Parochia Jacobæa, tota civi-
tas deprecarem apud Deum amisit ardentissimum. Evidem
quid ex isto Viro Optimi obitu augurandum nobis sit, nescio.
Dican ergo quod sentio. Solent talium ecclesiarum columna-
rum ruina omnia esse publicarum cladium. Et videtur id præ-
vidisse, quin & præsagiisse B. NOSTER, qui dum publicas ha-
buit de egressu Lothi ex Sodoma Conciones, ipse hæc mundi
Sodomæ egreditur, exitu suo exitium imminere præfractis Ver-
bi divini contemtoribus apertissime indicans. Verendum
certe ne extam ubere Doctorum messe, quibus nos hactenus
beavit DEUS, tenuereliquatur spicilegium. Nostrum ergo
est exsertum hoc divinæ vindictæ flagellum deprecari, &, quod
unicum miseris super est, ut divinam bonitatem seriæ vitæ emen-
datione nobis mage reddamus propitiam, enix contendere.
Sed quanto Viro exsequias hodiè ituri simus, prolixius nunc ex-
plicabimus, telam ætatis omnem retexturi. Natus est *μαραζητης*
heic loci anno Christi M. DC. XXIV. d. 3. Febr. Patrem habuit
Virum de Ecclesia hac & Academiæ meritissimum. B. DN. JO-

A 2

HANNEM

HANNEM QVISTORPIUM, Doctorem Professoremque
Theologorum longè celeberrimum, Facultatis suæ, dum vi-
veret, Seniorem & Ecclesiæ Præfulem gravissimum, Patrem
itidem Marianum vigilantissimum. Matrem præclarí gene-
ris & rarissimarum virtutum fœminam, BARBARAM Doh-
mans. Proavum Paternum JOACHIMUM Quistorp / Ci-
vem honestissimi nominis; proaviam paternam CATHARI-
NAM Dumrahts / & ipsam optimam fœminam. Proavum
maternum Virum Amplissimum, DN. STEPHANUM Doh-
man / Senatorem Osnabrugensem, Practicum felicissimum
& civitatum Anseaticarum Syndicum; Proaviam maternam
Ulheit Appelbaum / singulare matronarum decus. Prote-
nus ac lucem adspexisset Beatus noster, princeps parentum cu-
ra fuit, uti sacris continuò iniciaretur, & qui de carne caro na-
tus erat ex aqua & spiritu renasceretur filius Dei hæresque vitæ
æternæ. Proxima huic in fingendo eximiè formandoque filio
collocata est, Puer privatis Præceptoribus, Viris perquam li-
teratis, & instituendæ juventuti natis propemodùn (quos in-
ter facilè primus fuit excellentissimæ eruditionis Vir, DN. JOH.
CHRISTOPHORUS Haufswedel / JCtus celeberrimus, &
Serenissimorum Ducum Meklenburgicorum Judicii Provin-
cialis h. t. VICE PRÆSES Eminentissimus, Fautor noster ho-
noratissimus) traditus, pro docilitate ingenii, quod egregium
nactus, brevità profecit, ut B. Parentis judicio dignus habi-
tus sit, qui *Anno M. DC. XL.* mitteretur in Academiam Gry-
phisvaldensem, in qua per annum & menses aliquot subsistens,
mirum, quantâ animi alacritate, quâ contentione per omne
literarum, in primis Philosophicarum, genus fuerit grassatus.
Mox jussu Parentum redux in patriam Philologos, Philosophos
que nocturnâ versavit manu, versavit diurnâ, tantosque in il-
lo studiorum genere fecit progressus, ut *anno M. DC. XLV.* cum
viginti duorum esset annorum, laureâ Philosophicâ, bonis qui-
bus-

busvis ac doctis adplaudentibus, solenniter ornaretur. Hinc
Gedanum missus, cum Viro pl. Reverendo, Amplissimo & Ex-
cellentissimo, DN. D. ABRAHAMO CALOVIO, tunc tem-
poris Gymnali Gedanensis Rectore, nunc in Universitate Wi-
tebergensi Professore Theologo primario, Thorunium ad Col-
loquium Charitativum à Potentissimo Polonorum Rege indi-
ctum ivit. Thorunio Regiomontum deveniens Theologorum
illius loci celeberrimorum DN. D. BEHMII, DN. D. MISLEN-
TÆ & DN. D. DREIERI informatione usus in studiis Theolo-
gicis indies magis magisque profecit. Anno M. DC. XLVI, Haf-
niam visitans Danorum illum decantatissimum Theologorum
DN. D. BROCHMANNUM non sine ingenti studiorum
suorum fructu solerter audivit. Posthac reversus ad suos jam-
tum incepit Patriæ suæ ornamento esse. Præses enim ipse sub
Moderamine Venerandi Theologi B. DN. D. COTHMANNI,
disputationes sex de *Sacro Sancta Scriptura* publicè exhibuit, ac-
cedentibus etiam aliis, in primis de *Tempore ante diluviano Chro-*
nologicis. Has defendendo cùm officii sui præclarè sategisset,
tantùm apud Patres Academicos inclaruit, ut ipsi profiteri pub-
lice Mathesin permisum fuerit. Constitutum erat, visitare
Bataviam. Itum ergo Hamburgum. Vilus auditusvè est fa-
migeratissimus tunc temporis Mathematicus, DN. D. JUN-
GIUS. Hinc per Frisiā Orientalem deventum in Belgium.
Visitatæ illustres Academiæ Groningensis, Franekerana, Ultra-
jectina Præ aliis electa Leydensis (Hinc per morbum Epidem-
icum, pestis, ut volunt, prodromum; desolata eheu! & vix
umbra Academiæ) in quâ per semiannum subsistens NOSTER
privatim docendo multorum sibi favores conciliavit, adeò ut
ipsæ etiam Comitum Hagæ eum vocarint, & Nobili cuidam,
ADRIANO à Dünken / ad studia illius vitamque regendam
præfecerint. Quâ provinciâ tām strenuè fideliterque functus
est, jut jussus fuerit cum Nobili illo in Galliamire Angliamve.

Sed

Sed visum aliter summo rerum omnium moderatori Deo, qui Parentem, non sine ingenti totius Provinciae cordolio, drepentè extinxit. Redeundum ergo fuit BEATO nostro in patriam, in primis cum urgeretur redditus à Patriæ Patribus Academiæ Compatronis amplissimis, ipsum ad Professionem Theol. evocantibus, quam tamen, nisi prius salutatis celebrioribus Germaniæ Academiis, Juliæ, Lipsiensi, Jenensi, Witebergensi, Erfurtensi, adire noluit. Factum eopse tempore, uti per discessum incomparabilis hujus Academiæ & Ecclesiæ luminis, B. DN. D. JOACHIMI LUTREMANNI, Theologi æternâ memoriâ dignissimi, Archidiaconatus templi Jacobæi vacuus redideretur, cui BEATUS NOSTER, volentibus sic fatis, ritè præfectus est. Altius tunc expendens secum, quod ès à me èdixi à me, cœlo sic disponente, conubiali fœdere sibi junxit Virginem floridissimam, SOPHIAM, Viri Nobilissimi, Amplissimi, & Consultissimi DN. NICOLAI Scharffenberges / J. U. Doctoris, Potentissimi Daniæ atque Norvægiaæ Regis CHRISTIANI IV. beatiss. mem. Consiliarii & Urbis nostræ Consulis, filiam, nunc Viduam mœstissimam, quam ipso illo die quo Theologiae DOCTOR renunciatus est publicè, domum duxit. Conjugium hoc fuit in annos XX. pacificum & usque eò fœcundum, ut decem inde utriusque sexus liberi in hanc mundi scenam prodierint, filii sex, JOH-NICOLAUS, Theol. Studiosus, THOMAS, STEPHANUS, BERNHARD BALTHASAR, JOHANNES & THEODORUS quatuorvè filiæ, SOPHIA, BARBARA, ANNA MARIA, CATHARINA. Quatuor horum teneriori statim ætate celo redditi, reliqui adhuc superstlicant & unacum matre desolatissima insperatum desideratissimi Parentis excessum acerbissime deplorant, quos dulcissimo suo solamine Puer NOBIS NATUS & FILIUS DATUS NOBIS celitus reficiat! Ceterum erat noster hic BEATUS ANTISTITES Theologi veri typus & exemplar, in administrandis functionibus

bus tām Academica quam Ecclesiastica fidelis, in docendo solers & adsiduus,
in vīta pius. Hoc namq; laborabat unice, ut doctrinæ suæ & vītae ratio con-
cineret, nec unquam præciperet aliis, quod non ipse prior exemplo suo fir-
maret. Ita enim reputabat, aut non docendum, aut moribus docendum
esse, egregiè memor illius Hieronymi ad Nepot. Ne confundant opera ser-
monem tuum, ne cum in ecclesia loqueris, tacitus quilibet respondeat, cur ergo hæc,
quæ dicas, non facias? In concionando non tām verba, quām fulmina spar-
gebat, si quando vitia configenda hominum, si taxandæ vanitates mortali-
um, si inculcandum mentibus, qnanta indignatione in publica sclera Deus
ardeat. At verò putas nectaris fontes favosq; mellis ab ore ejus dimanare
si cubi promta spes veniæ ostendenda poenitentibus, si cubi divinæ thesauri
misericordiæ recludendi essent. In precibus pro restauratione Zionis ad De-
um fundendis adsiduus erat & adversus rupturas excellens propugnaculum,
quod vel testantur PIA Viri DESIDERIA, Tractatus bonis omnibus ap-
probatis simus. In perferendis injuriis moniti, quod dedit Ghryostomus
homil. V. in Matth. oper. imp. In propriis injuriis patientem esse laudabile est,
injurias autem Dei dispernere, impium est, observantissimus erat. Beneficus
insuper in pauperes & inserviendi studio erga quosvis opis indicos luculenter
conspicuus, ut, si PATREM eum vocatas PAUPERUM, errassis minime.
Quid nunc de summa Viri comitate, quid de singulari dicam modestia?
quæ tanta fuit in eo, ut propterea etiam ab exteris multum estimaretur. Fe-
cit illa, ut ab Illustrissimo Comite Oldenburgensi b. m. evocaretur ad Su-
perintendentiam Delmenhorstanam. Fecit, ut antè biennium à Serenissimi
Principis ac Domini, DN. CHRISTIANI LUDOVICI, Duci Meklenburgi-
ci, &c. &c. Domini nostri clementissimi Consiliariis de suscipiendo Præ-
sulatu Parchimensi sollicitaretur. Fecit deniq; ut non ita pridem à Serenissi-
mo Principe ac Domino, DN. GUSTAVO ADOLPHO, Duce itidem
Meklenburgico, &c. &c. Dominoq; nostro clementissimo Ephoratu Neob-
randenburgensi gratiosissimè destinaretur. Quas tamen vocationes amore
Patriæ, cui potius quām aliis natum fese datumq; arbitrabatur, modestè
declinabat. De morbi, quo decubuit, tandemq; decessit vir longiori vīta
dignissimus, genere, non est quod commentemur prolixius. Audiendus potius,
qui curando adhibitus fuit Medicus Experientissimus DN. D. SEBA-
STIANUS WURDIGIUS, Collega noster & Amicus conjunctissimus, ita
hac de re scribens; Principium morbo dederunt dolores colici, quos immediate
secuta est commotio humorum, s. potius spirituum, quæ causa fuit febris. Ea con-
juncta habuit varia symptomata, cum primis vigilias, anxietates, inquietudines,

jetig.

felligationes, que hacten obscure eorū & vitalia esse oppressa insinuarunt. Remittere quidem semel atque iterum visa fuerunt jam dicta symptomata, præter tamen omnino expectationem accessit faucium, tonsillarum & lingue inflammatio, exoratio, que adhibitus debitius remedium & medicamentis etiam evanuere quidem, cerebra tamen & concatenata animi deliquia in corpore ceteroquin imbecilliori, facultatem vitalem exhaustam esse demonstrarunt. Singulis enim diebus aliquoties recurrebant, flammam itaque vitalem paulatim extingui docuerunt. Tandem vigilia Nativitatis Christi, exhausti omnibus viribus, pie & placide Domino obdormivit. Antequam tamen obdormiret, vocatus est Confessionarius, Vir adm. Reverendus & Amplissimus, DN. ENOCHUS SVANTENIUS, S S Theol. Doctor &c. Collega multum honorandus, qui & confortavit solamine ægrotum, ultimo insuper, quod est Corpus & Sanguis Servatoris nostri JESU Christi, munivit viatico. Quo munitus, cum in dies magis magisq; dilaberentur vires, accersitis liberis, postquam instillasset animis eorum egredia monita, non sine amarissimis lacrymis valedixit. Tandemq; d. 24 Decembr, inter adstantium preces, ipse aliquoties suspirans, Cupio dissolvi & esse cum Christo, item, Vater in deine Hände befehl Ich meinen Geist / placido & beato obitu, quasi somno consopitus, exspiravit, postquam caducam hancce atque miseram vitam 45. ferè annis percessus esset. Tenet ille jam terram manibns, profectusq; in portum coronat navem, discriminibus defunctus omnibus, omnibusq; periculis, quæ nos exercent indies. Ridet nunc in coeli triumphos inter positus angelicos perplurimos quos habuit in terris osores pessimos. Fulget ibi inter Doctores justitiae, ut splendor firmamenti, fulgebitq; per infinitas seculorum myriadas. Tu, benignissime DEUS, misereere ecclesiae Tuæ agonizantis eheu ! & tantum non exspirantis. Solare viduam moestissimam, & orphanos destitutamque præsidio ætatem tibi habeto commendatissimam. Vos verò; Cives Academici, reliquias Rectoris (qui fuit eheu !) vestri solenni more hodie componenda frequentes comitamini. Quod ut faciatis ipsa vos poscit pietas, (quæ tum demum perfecta est, quando benè meritis Viris, quâcunq; possimus ratione, referimus gratiam, quos vivos coluimus, mortuos vel maximè veneramur) & nos monemus atque obtestamur sedulò.

*Convenietur in æde D. Jacobo sacra
post horam primam.*

bus tām Academica quam Ecclesia
in vitā pius. Hoc namq; laborabat
cineret, nec unquam præciperebat al-
maret. Itā enim reputabat, aut i-
sse, egregiē memor illius Hierony-
monem tuūm, ne cum in ecclesia loque-
que diūs, non facis? In concionanci-
gebat, si quandovitia configenda hu-
um, si inculcandum mentibus, qna
ardeat. At verò putassest nectaris fo-
si cubi promta spes veniae ostenden-
misericordiæ recludendi essent. In
um fundendis adsiduus erat & adver-
quod vel testantur PIA Viri DESID
probatissimus. In perferendis inju-
homil. V. in Matth. oper. imp. In pri-
injurias autem Dei dissimulare, impiu-
insuper in pauperes & inserviēndi stu-
conspicuus, ut, si PATREM eum
mē. Quid nunc de summa Viri com-
quæ tanta fuit in eo, ut proptereā et-
cit illa, ut ab Illustrissimo Comite C
perintendentiam Delmenhorstanam
Principis ac Domini, DN. CHRISTI
gici, &c. &c. Domini nostri clementis
sulatu Parchimensi sollicitaretur. I
simō Principe ac Domino, DN. GU
Meklenburgico, &c. &c. Dominiq;
brandenburgensi gratosissimè destinat
Patriæ, cui potius quām aliis natu-
declinabat. De morbi, quo decubuit
dignissimus, genere, non est quod cor-
tiūs, qui curando adhibitus fuit MED
STIANUS WURDIGIUS, Collega
hac de re scribens; Principium morbo
secuta est commotio humorum, s. potius
juncta habuit varia symptomata, cum pr

docendo solers & adsiduus,
intrīna suæ & vitæ ratio con-
cepse prior exemplo suo fir-
, aut moribus docendum
Ne confundant opera ser-
bet respondeat, cur ergo hac
rba, quām fulmina spar-
axandæ vanitates mortali-
one in publica scelerā Deus
hellis ab ore ejus dimanare
us, si cubi divinæ thesauri
restauratione Zionis ad De-
cclens propugnaculum,
atulus bonis omnibus ap-
quod dedit Ghryostomus
atientem esse laudabile est,
tissimus erat. Beneficus
vis opis indicos luculenter
UPERUM, errasses mini-
singulari dicam modestia?
multum & stimaretur. Fe-
b. m. evocaretur ad Su-
tē biennium à Serenissimi
VICI, Duciis Meklenbur-
ariis de suscipiendo Præ-
non ita pridem à Serenis-
OLPHO, Duce itidem
intissimo Ephoratui Neo-
tamen vocationes amore
; arbitrabatur, indestè
decessit Vir longiori vitæ
rolixius Audiendus po-
tissimus DN. D. SEBA-
cūs conjunctissimus, ita
es colici, quos immediate
causa fuit febris. Ea con-
oxierates, inquietudines,
jetiga